ATEŞ
ÇOCUKLARA HAFTALIK MECMUA
SAYI: 15
15 KURUŞ

TAM HEDEF

İki İngiliz, Çinli Tsi-Lao'nun evine yaklaştıkları zaman, Maklen üçüncü defa olarak:

— Çinliler hakkında dolaşan şayialara bir türlü inanmak istemiyorum, dedi.

Çon Halvort, lâkayit bir tavırla, omuzlarını kaldırdı:

— Fakat, civar araziyi tetkik etmek üzere buraya gelen Lemark'ın hiç bir iz bırakmaksızın ortadan kaybolduğunu unutmazsın herhalde, dedi. Sonra Düpon, hepimizin sıhhatinden emin olduğumuz Düpon, kalp sektesinden öldü..

— Evet, işin orası öyle.. Lâkin Fransız makamlarının yaptıkları tahkikat, hiç bir netice vermedi ve Tsi-Lao yine temize çıktı.

Yüzünün renginden, bu diyarlarda uzun zamandanberi bulunduğu anlaşılan Halvort gülümsedi:

— Azizim, dedi. Şunu unutma ki, biz Çin hududuna yakın olan Hindiçini'de bulunuyoruz.. Asyada mücrimleri ancak suçüstü yakalamak mümkündür. Şu sarı derili Tsi-Lao, Fransız makamlarına hiç bir zaman gözükmez. Onu biz ikimiz de göremeyiz. Bu arada sana şunu da söyliyeyim ki, bu civarda hayli zamandanberi oturduğumuz için, sarı yılana pek hoş görünmemeğe başlamışızdır..

Maklen güldü:

— İster baksın, ister bakmasın, bize daha uzun zaman tahammül etmek mecburiyetindedir, dedi. Sondaj larımı bitirmeden buradan ayrılmak niyetinde değilim, Tsi-Lao'nun küplere binmesi beni zerre kadar ilgilendirmez.

— Şayet bu adam hakikaten söylendiği gibi, esrar kaçakçılığını idare ediyorsa, bizden kurtulmak için, elinden geleni yapacaktır..

* * *

İki Avrupalı, mutad merasimden sonra, Çinli tarafından karşılanıp ağırlandılar. Bu arada Tsi-Lao'nun evlâtlık olarak aldığı kızla tanıştılar. Bu kızın babası, Çinlinin yakın dostu, annesi ise Saygon'da oturan bir Franszdı. Annesinin ismini almıştı: Lüsyen.. Yüzünün hatlarında gayet tuhaf bir ifade seziliyordu. Babalığı gibi, o da pürüzsüz Fransızca konuşuyordu.

Tsi-Lao, sözü memleketin iç durumuna getirdi:

— Buraları Avrupalılara hiç yaramıyor, dedi. Mösyö Düpon isminde birini tanıyor muydunuz?

Halvort, başile tasdik etti. Gözlerini sarı adamdan ayırmadan:

— Onu çok iyi tanırdım, dedi. Ani olarak kalp sektesinden öldüğüne de inanamıyorum.

Tsi-Lao'nun yüzünde beliren esrarengiz tebessüm, düşündüğünü anlamağa mani oluyordu:

— Ben de inanmıyorum Mösyö, dedi. Burada, hiç bir Avrupalı hekimin sırrına vakıf olamıyacağı zehirler yapılır.. Bunu yapan insanlar da, Avrupalılardan pek hoşlanmazlar. Mösyö Lemark'ı da tanır mıydınız acaba?

— Evet, ondan bahsedildiğini işitmiştim. Yanılmıyorsam, hiç bir iz bırakmaksızın ortadan kaybolmuş!

Çinlinin yüzündeki tebessüm tekrar belirdi:

— Demek bunları bildiğiniz halde, buralarda dolaşmak cesaretini gösterebiliyorsunuz? dedi. Beni hayrette bırakıyorsunuz doğrusu!..

Bu anda Maklen söze karıştı:

— İşimiz bitene kadar burada kalmak mecburiyetindeyiz. Fakat şayet lüzum hissedersek, kendimizi gayet iyi müdafaa edebileceğimizi de unutmamanız lâzım. Dostum Halvort, tabancasını gayet mahirane kullanır. Nişancılıkta eşine nadir rastlanır sanırım.

Tsi-Lao hemen cevap vermedi. Ellerini çırptı ve gelen uşağa, misafirlere meyve ikram etmesini emretti. Bir müddet sustuktan sonra, konuşmasına devam etti:

— Aziz dostlarım, burada böyle hünerlere hep ehemmiyet vermezler.. Asyada, tesirleri daha kat'i olan vasıtalar vardır.. Anlatabildim mi acaba?.. Sessiz ve daha emin çareler..

Sarı adam, son kelimeleri söylerken Halvort'a dikkatle baktı. İngiliz serinkanlılığını muhafaza ediyordu. Gülümseyerek:

— Bir tecrübe yapabiliriz, dedi.

— İlerde bir fırsat bulursak, hakkıyı, haksızı tayin edebiliriz..

Çinli, hep birlikte bahçeye çıkıp, bir saat kadar orada vakit geçirmeyi teklif etti. Maklen, Lüsyen'le önden yürüyordu. Ev sahibi, yanında Halvort olduğu halde, onları takip ediyordu.

Biraz sonra, geniş bir çiçek tarlasına girince, İngilizler hayrette kaldılar. Renklerin güzelliği gözleri alıyor, çiçeklerden etrafa yayılan koku, başları döndürüyordu. Bahçenin tam ortasında bulunan büyücek bir şadırvan, etrafa serinlik vermekteydi.

Lüsyen, yanında yürüyen misafirini her şekilde eğlendirmeğe çalışıyordu. Muhtelif mevzular açıyor, arada sırada çiçekleri göstererek izahat veriyor ve sualler soruyordu. Bazan, tesadüfmüş gibi eline, koluna dokunuyor ve gülerek inci gibi beyaz dişlerini gösteriyordu. Maklen, gayet soğuk davranıyordu. Kendisi, melezleri kat'iyen sevmezdi. Hattâ güzelliklerine dahi ehemmiyet vermezdi.

Bunun için, kızın anlattıklarını sadece nezaketen dinliyor ve kısa cevaplar veriyordu. Lüsyen, onu, bahçenin sonuna götürdü. Burada rengârenk çiçekler arasında küçük bir pavyon göze çarpıyordu. Bir kaç mermer basamak, kapıya kadar çıkmaktaydı.

Tsi-Lao ile bahçe sanatı hakkında konuşan Halvort, arkadaşını Lüsyen ile birlikte, pavyonun merdivenlerinde gördü. Genç adam, beyaz ipekli bir kumaşa bürünmüş olan melezi, seyrederken, gayri ihtiyarî pusuya yatmış vahşi bir kediyi hatırladı.

Lüsyen, üzerinde fincanlar bulunan bir tepsiyle geçen uşaklardan birine eliyle işaret etti; tepsiden iki fincan alıp, birini yanındaki misafirine uzattıktan sonra, diğer elile uzakları gösterdi.

Bu sahneyi takip eden Halvort, arkadaşının ayni istikamete doğru baktığını ve ayni zamanda, melezin, kuşağından beyaz bir kâğıt çıkarıp, içindekini Maklen'in fincanına boşalttığını gördü. Maklen, elindeki fincanı ağzına götürdü...

Halvort'un beyninde ansızın bir şimşek çaktı. Bir anda tabancasını çekti. Nişan aldı ve tetiğe bastı. Maklen'in elindeki fincan, dudaklarının dibinde parçalandı.

(Devamı 11 nci sayfada)

ATEŞ
ÇOCUKLARA HAFTALIK MECMUA

Çarşamba günleri çıkar
Haftalık Çocuk Gazetesi
15 Kuruştur.

YIL: 1 — CİLT: 1 — SAYI: 15
31 ARALIK 1952

Çıkaranı
ÇOCUK YAYINLARI MÜESSESESİ

Sahibi:
HÂMİD ŞENDUR

Adres: İSTANBUL Cağaloğlu
Türbedar Sokak No: 16
Telefon: 28893

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
Yazı İşleri Müdürü:
NAZİM ÜNVERDİ

Abone Şartları:
3 Aylık 200 kuruş.
6 Aylık 400 kuruş.
12 Aylık 800 kuruştur.

Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI MÜESSESESİ MATBAASI

Hileli ZAR

Tilman, kumar masasının yeşil kadifesi üzerinde yuvarlanan zarlara bir daha göz attı. Bu zarlar hilelîydi. Bunu biliyordu. Öyle olduğu halde hiç bir şey yapamıyordu. Yapamazdı da..

Üzerindeki smokin, onu terletiyor, nefesi daralacakmış gibi oluyordu. Elini yakasından içeri sokarak, biraz rahat nefes almak istedi. Fakat yarı yolda bu hareketinden vazgeçti. Böyle yaparsa, bütün dikkati kendi üzerine çekecekti. Salondakiler hep dişini, kumar oynamaktan başka bir şey düşünmeyen bir züppe zannetmeliydiler. Yoksa, bütün emeği boşa giderdi.

Kumar masasının başından ayrılarak, vapurun güvertesine çıktı. Bu vapuru satın alan adam, onu bir kumarhaneye çevirmiş, deniz ortasında kumar oynamak budalalığında bulunanları soyuyordu.

Tilman, küpeşteye yaslanarak, denizi seyretmeğe başladı. Hileli zarlar bir türlü aklından çıkmıyordu. Hattâ, emin olmak için, kendisi de kumar oynamış, zarları avucunun içine alarak bir kaç defa atmıştı. Böyle işlerde tecrübeli bir polis hafiyesi olmak sıfatiyle, zarların hileli oldüklarını derhal anlamıştı. Ağırlıkları, masada yuvarlanışları diğer zarlardan farklıydı.

Tilman, ellerini çenesine dayamış, böylece denizi seyrederken, zarların hilesini nasıl meydana çıkartacağını düşünüyordu.

Ansızın üst güvertede, hemen üzerinden gelen bir ses, düşüncelerini dağıttı. Birisi:

— Artık her şeyimi kaybettim. İntihar etmekten başka çare yok! diye inliyordu.

Sonra bir silâh sesi işitildi. Peşinden, Tilman'ın tam önünden birisi denize düştü. Bu esnada Tilman, suratına çarpan bir şeyi derhal yakaladı. Bu, bir ceketti.

İç ceplerinden bir tanesi şişkinceydi. Bir cüzdan! Tilman, âniden cüzdanı kendi cebine indirdi.

O esnada güvertede koşuşmalar oldu:

— Denize biri düştü! diye bağırdılar.

Ayak sesleri ve denizin üzerini arayan projektör ışıkları...

Adlî tıbba kaldırılan cesedin Humprey Skidmor adlı birisine ait olduğu anlaşıldı. Bu, kumar iptilâsına tutulmuş bir gençti. Yakın mesafeden atılan bir kurşun, şakağını delmişti. Ayrıca, ensesinde bir şişkinlik vardı. Denize düşerken kafasını vapurun kenarına çarptığı tahmin edildi.

Tayfalardan birinin verdiği ifadeye göre, Humprey, küpeşteye yaslanmış, ceketini çıkarıp bir kenara koyduktan sonra, küpeşteye tırmanarak, silâhını şakağına dayamıştı.

Tayfanın "Dur!" diye bağırmasına bile vakit kalmamıştı.

Sıra Tilman'a gelince, alt güverteden denizi seyrederken, birisinin:

— Artık her şeyimi kaybettim. İntihar etmekten başka çare yok! diye bağırdığını ve birisinin önünden denize yuvarlandığını söyledi.

Bir kaç yolcu da ayni şekilde ifade verdiler. Humprey Skidmor'un intihar ettiği anlaşılarak, cesedin gömülmesine izin verildi.

Tilman düşünceliydi. Adamın ölümü intihara benziyordu. Fakat cebinden çıkan cüzdana ne demeliydi? İçinde tam 5,000 dolar vardı. Demek ki Humprey, kumar masası başında iflâs etmiş bir durumda değildi. Öyleyse niçin intihar etsin?

Bunun üzerine ölen adamın hayatı hakkında biraz malûmat toplamağa koyuldu. İlkönce Humprey'in nişanlısı olan kızın evine gitti. Gazetelerde ikisinin çekilmiş resimlerini görmüştü. Zili çalarken Tilman biraz heyecanlanmıştı.

— Bay Tilman mı? İçeri buyurun!

Kızın samimî hali Tilman'a emniyet vermişti. İçeri girerek, hiç vakit kaybetmeden asıl maksadını söyledi:

— Humprey Skidmor ile nişanlandığınız doğru mu?

— Öyleydi.. Ama, sonra iş başkalaştı.. Ne yapayım, kabahat bende değildi.. Vallahi aslında Humprey iyi bir çocuktu. Fakat çocuk gibi konuşan bir adamla evlenemem ya!.. Hep (R) leri (Y) şeklinde söylerdi. Ne diyeyim.. Meselâ "Seni seviyoyum, şekeyim!" dediği zaman gülmekten kendimi alamazdım.. Olmadı tabiî...

Tilman hayret etmişti:

— Demek doğru dürüst konuşamazdı, öyle mi?

— Evet. Evvelâ böyle konuşması hoşuma gidiyordu. Sonra canımı sıkmağa başladı.

* * *

Savcının suratı asılmıştı:

— Tilman, dediğini yapacağım, Ama, bir dediğin gibi çıkmazsa, vay haline!..

— Merak etme. Delîl saklamaktan dolayı hapse atmazsın.. Biliyorsun ya, cüzdanı bulduğumu hâkime söylememiştim!

Savcının sekreteri kapıda göründü:

— İstediğiniz adam geldi, efendim.

— Buraya gönder!

İçeri giren adam, kumar gemisinde çalışan ve Skidmor'un küpeşteye çıkarak intihar ettiğini söyleyen memurdu. Savcı ona hitap ederek:

— Oturun bakalım, dedi. İfadelerin doğru olup olmadığını deneyecektik de.. Ölmeden evvel Skidmor'un ne söylediğini bir daha tekrarlar mısınız?

— Tabiî.. (Artık her şeyimi kaybettim. İntihar etmekten başka çare yok!) demişti.

Tilman derhal ayağa fırlayarak, adama döndü:

(Devamı 5 inci sayfada)

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

— Sana yolunu şaşırtmak olabilir! Söylediklerinin tamamiyle aksini kabul et bakalım.. Madam Ridvay masum değildir; Niko masum değildir; bilâkis belki Aleko masumdur, hattâ belki, Belçikalı masumdur.

Mehmet Rıza bu sefer Cingözün yüzüne öfke ile bakarak:

— Yani'den ziyade belki sen, benim zihnimi ve yolumu şaşırtmak istiyorsun! Zaten evime hüsnüniyetle gelmiş olmana inanamam!

Cingöz, başını önüne eğdi ve sesini çıkarmadı. Bütün iyilik aşkına rağmen, kendisinden hâlâ en fena şekilde şüphe edilen adamların derin teessürü yüzünü kaplamış gibi idi. Neden sonra başını kaldırdı ve içini çekerek alçak sesle dedi ki:

— İstediğin gibi düşünmekte serbestsin, dostum. Ben, sadece fikirlerimi söylüyorum. Hattâ fikirlerim de değil, sadece ihtimaller. Zira demin de söyledim, Madam Ridvayin masum olması, bu vak'alardaki mantıkî istidlâllerimize daha uygundur. Yani belki burada haklıdır ve belki dalaveresi başka taraftadır.

Cingöz, Mehmet Rızanın karşısında durarak, sesinin kat'i bir tonuyla dedi ki:

— Şimdi azizim, bana cevap ver: Gerek Ridvay, gerek Arsen Lüpen işinde bana karşı alacağın vaziyet nedir? Görüyorsun ki, bu çorbada benim de tuzum olmasını istiyorum. Fakat bütün alçaklara ve alçaklıklara karşı sana bütün kuvvetimle ve bütün teşkilâtımla müzahir olmağa hazırım. Kararın nedir? Bana dost musun, düşman mısın, bitaraf mısın? Bilirsin ki her şeref taksiminde aslan payı almak isteyen bir haris değilim. Senin polis işlerindeki dehanın ötedenberi hayranıyım. Hele, tekrar ediyorum, iki saat içinde duvara gömülü kadının cesedini bulmakta gösterdiğin dirayet emsalsiz bir şeydir. Hak kımda kararın ne ise, söyle!

Fakat Cingöz bir cevap beklerken, Mehmet Rıza, yaralı ve sargılı elinin bileğini sıkarak yüzünü buruşturuyordu. "Hay musibet hay" diye mırıldandı ve karısına bakarak:

— Bana bir bardak su emreder misin? dedi.

Cingöz mırıldandı:

— Vah, vah!., Elin çok acıyor ha?.

Mehmet Rıza başını salladı:

— Oldukça..

Cingöz, bir daha "Vah, vah!" diye mırıldandı. Teessüründe samimi görünüyor, fakat Mehmet Rızanın eline ne olduğunu sormuyordu. Cevap alamıyacağına emin miydi? Belki..

İhtiyar polis hafiyesi, deminden beri bunu bir kaç defa düşünmüş olduğu için, Nihayet Cingözün ayaklarına bir göz atmaktan kendini alamadı. Recai gülerek dedi ki:

— İskarpinlerime mi bakıyorsun? Hoşuna gitti ise, ayaklarının ölçüsünü var; kunduracıma ısmarlıyayım ve sana bir kaç çift hediye edeyim.

— Ökçeleri sağlam mı?

— Lâstiktir. Bilirsin ki bizim mesleğimizde bu, daha pratiktir.

Mehmet Rıza, Cingözün ayaklarına biraz daha yakından bakarak:

— Hiç lâstiğe benzemiyor, dedi. Hem sen demin halının üstünde ağır ağır gezinirken bile, ayakkabıların kuvvetli, tok bir ses çıkarıyordu.

— Sana öyle gelmiş..

Melâhat, kocasına su uzatırken, Cingöz, Mehmet Rızanın yanından ağır ağır uzaklaşmıştı. Bu sefer adımlarından hiç bir es çıkmıyordu.

Mehmet Rızanın serçe parmağını ezen, Cingözün topuklarıydı.

Cingöz:

— Üstad, haydi bana cevap ver, dedi.

Mehmet Rıza, karşısındaki sandalyeyi göstererek, âdeta emretti:

— Şuraya otur!

Sonra Cingöze tekrar ayağını işaret ederek:

— Şu tabanını kaldır bakayım, dedi. Ökçeni görmek istiyorum.

Cingöz kahkahalar salıvererek bağırıyordu:

— Ökçemi ne yapacaksın? Demin denberi bir ökçedir tutturdun! Tabanımda bütün Ridvay ailesinin esrarını mı okuyacaksın? Yoksa ökçemde Arsen Lüpenin fotoğrafı mı

var? Yoksa sen de yeni usul bir ayakkabı falı mı icat ettin?

— Göster, göster!..

— Ökçem lâstiktendir, diyorum sana! Farzet çelikten, yahut tenekedendir, ne çıkar?..

— Göstermekten ne çıkar? Ne tereddüt ediyorsun?

Melâhat da onlara yaklaşmış, masum bir hayret içinde gülümseyerek Cingözün ayaklarına bakıyordu.

Mehmet Rıza tekrarladı:

— Ne tereddüt ediyorsun?

Cingöz, ayaklarını iskemlenin altına doğru çekerek, bir daha güldü:

— Tuhafıma gidiyor, dedi. Hanımefendinin yanında sıkılıyorum. Nalbant mısın, nesin?..

Mehmet Rıza arkasına doğru yaslanarak:

— Anlaşılıyor, dedi.

— Ne anlaşılıyor?

— Bir de bana sıkılmadan dostluktan ve hizmetten bahsediyorsun!

Cingöz, şeytanî siyah gözlerini Mehmet Rıza ile Melâhate iki defa çevirdikten sonra:

— Anlamıyorum, dedi. Ayağımla dostluğumun arasında ne münasebet var? Dost başa, düşman ayağa bakar, derler. Eğer bu atalar sözü doğru ise, düşmanca hareket senden sadir oluyor.

Mehmet Rıza başını sallayarak:

— Bırak onu sen, dedi. Git şu pikabı aç, Melâhatle bir kaç kere daha danset!

— Korkarım gene ökçemden ses çıkıp çıkmıyacağını anlamak istiyorsun, Pek âlâ.

Cingöz ayağa kalktı ve pikaba doğru giderken Mehmet Rıza, cebinden hemen silâhını çıkarmış, namlusunu ona çevirmişti:

— Kımıldama, ateş ederim, diye bağırdı.

Cingöz, Mehmet Rızaya döndü ve silâhı görünce durakladı. İlkin yüzünde büyük bir hayret vardı.

Mehmet Rıza bir daha bağırdı:

— Eller yukarıya!

Cingöz Recai, Melâhate bakıp gülerek, ellerini yukarı kaldırırken:

— Bana jimnastik mi yaptıracaksın üstad? dedi. Ne biçim ev sahibisin? Deminki sualime fiilî bir surette cevap vermek istediğini görüyorum.

Mehmet Rıza, karısına dönerek, sert bir sesle:

— Melâhat, dedi. Galatasaray merkezine telefon et! Çabuk buraya dört polis göndersinler! Vak'anın önemli olduğunu söyle! Fazla söz istemez, haydi gözüm!

Genç kadın, odanın ortasında, şaşkın bir halde duruyor, sallanıyor, tereddüt ediyordu.

Mehmet Rıza tekrar etti:

— Haydi!

Kadın gene tereddüt ediyordu.

Bu sefer Cingöz de Melâhate bakarak:

— Ben de rica ediyorum, dedi. Üstadın söylediğini hemen yapınız.

Genç kadın, bir kaç defa arkasına bakarak, hayret ve can sıkıntısı ifade eden bir yüzle odadan çıktı.

Mehmet Rıza, elindeki silâhı Cingöze biraz daha uzatarak, dedi ki:

— Ridvayların evinde demir ökçenle elimi ezdikten ve cebimden defteri aldıktan sonra, karşıma geçmiş, dostluktan bahsediyorsun ha?.. Böyle olmasa bile benim, meslek itibariyle düşmanı olduğum bir adamla işbirliği edebileceğimi nasıl aklına getiriyorsun?.. Hayır, senin maksadın başka.. Senin, polisten almağa muhtaç olduğun bazı malûmat var.. Bu işe burnunu sokarken onları öğrenmek istiyorsun. Fakat yirmi üç senedenberi senin alayın, benim ciddiyetimle çarpışıyor. Hâlâ nasıl bir adam olduğumu anlayamadın mı?..

— Çok mağrur ve kaba bir adamsın, dostum..

— Mağrur ve kaba.. Çünkü sen karımla dans ederken, sana bir de likör ikram etmedim, değil mi?

— Avrupanın yaşayış tarzı öyle icabeder.. Yoksa bu semte niçin geldin?..

— Hayır, Avrupanın yaşayış tarzı namuslu adamlar arasında caridir.

— Beni pikaba doğru yollayarak aldatmak, doğru bir hareket midir?

— Karanlıkta ayağıma çelme takarak beni yuvarlayan, demir ökçeleri altında parmaklarımı parçalayan bir adamın karşısında dostluktan bahsetmesi ne kadar doğru ise..

— Haksızsın.. Orası mücadele, er meydanıdır; burası ev.. Burada ben sana emniyet ederek gelmişim, senin misafirinim..

— Ben seni davet etmedim. Aramızda tabiî bir ahbaplık münasebeti vaki değil ki, efendim..

— Peki üstad, kollarım yoruldu. Şu işi çabuk bitirelim..

— Şimdi polisler gelsin; kelepçenin içinde ellerin de, kolların da rahat eder.

(Devamı var)

KUR'AMIZA KATILACAK OKUYUCULARIMIZA

İlk on sayımızda okuyucularımız arasında yayınladığımız "yanlış bulma" müsabakamıza iştirak edeceklere bir ay müddet veriyoruz. Bu bir ay içinde, yani 15 Ocak 1952 tarihine kadar bu 10 yanlış bulup müsabakamıza katılan okuyuculararasında kur'a çekilecek ve kazananlar isimlerile ilân edilecektir.. Okuyucularımıza başarı ve iyi şanslar dileriz.

Hileli Zar

—o—

(Baştarafı 3 üncü sayfada)

— Yalan! Yalan söylüyorsun!.. Skidmor öyle demedi.. O sözleri sen söyledin.. Sonra onu tabancanla vurarak denize yuvarladın, değil mi? Bay savcı, bu adamı Humprey Skidmor'u öldürmek suçundan dolayı tevkif etmenizi istiyorum!

Odada çıt çıkmıyordu. Adam, daha fazla dayanamadı:

— Hayır, hayır! Onu ben öldürmedim! Bizim patron öldürdü! Vallahi benim suçum yok! İntihar süsü vermek için o sözleri ben söyledim! Gidin, ona sorun, bizim patrona!..

İçeri bir daktilo çağırıldı. Tayfa her şeyi itiraf etti. Humprey Skidmor, kumar masalarının hileli olduğuna dair eline delilleri geçirmişti. Bunlarla patrona şantaj yapmak isteyince, ensesine vurarak onu bayıltmışlar, sonra küpeşteye çıkartmışlar ve patronun kendisi, Humprey'i öldürerek denize yuvarlamıştı.

Savcı, kumar gemisini basmak için, polislerden mürekkep bir grup göndermiş.

— Bu eli sen kazandın, Tilman, Tebrik ederim. Peki ama, bunun intihar olmadığını, nereden biliyordun?

— Evvelâ ben de intihar zannetmiştim. Sonra Humprey'in bir çocuk gibi konuştuğunu öğrendim. (R) leri (Y) yaparak söylermiş.. O zaman: "Aytık hey şeyimi kaybettim. İntihay etmekten başka çaye yok!" demesi icap ederdi.

ÇARP CEPHESİ

BÜYÜK HARP ROMANI

TAM KALBİNDEN VURULMUŞTU HİÇ IZDIRAP ÇEKMEDİ.

FRANZ ÖLDÜ HA! NASIL ÖLDÜ ANLATIN. NASIL ÖLDÜ?

YALAN, YALAN! O KORKUNÇ BİR SURETTE ÖLDÜ!

DERHAL ÖLDÜ! HİÇ IZDIRAP ÇEKMEDİ. YÜZÜ ÇOK SAKİNDİ.

İNANMAM. O ŞEKİLDE ÖLDÜĞÜNE YEMİN EDERMİSİNİZ? YALANSA SİZ DE ÖLMEĞE RAZI MISINIZ?

FRANZ HEMEN ÖLDÜ. TEKLİF ETTİĞİNİZ YEMİNİ EDEBİLİRİM.

İZİNLİ OLARAK EVE GELDİĞİMDEN BİR ŞEY ANLAMADIM. TEKRAR CEPHEYE DÖNMEK ZOR GELDİ. ARTIK ANNEMİ BELKİ DE SON GÖRÜŞÜMDÜ.

İNŞALLAH YAKINDA SİZE TEKRAR DÖNECEĞİM.

İNŞALLAH PAUL. GÜLE GÜLE!

KITAM CEPHEDEN DÖNÜNCEYE KADAR İKİ GÜN BARAKALARDA BEKLEDİM. NİHAYET GELDİLER.

EVET KAT! PATATES PASTALARI VE JAMBONLARI ANNEM SANA YOLLADI.

SAHİMİ SOYLÜYORSUN?

YENİDEN CEPHEDEYİZ. DÜŞMANIN MEVKİİNİ ÖĞRENMEK İÇİN BİR KEŞİF KOLU ÇIKARILDI...

BOMBALAR ÇOK MÜTHİŞ

BENDE GÖNÜLLÜYÜM. TEL ÖRGÜLERİ AŞIP HEPİMİZ AYRI AYRI İSTİKAMETLERDE DAĞINIK İLERLİYORUZ. HER TARAFTA ÜZERİMİZE DOĞRU YÖNELMİŞ MAKİNELİ TÜFEK ATEŞİ...

ARKADAŞLARDAN OLDUKÇA AYRILMIŞIM. KENDİMİ YALNIZ BULUNCA KORKUYA KAPILMIŞIM. ONLARI MUTLAKA BULMALIYIM. ZATEN BU İLK KEŞİF YOLCULUĞUM DEĞİL...

BİRDEN ÖNÜMDE SESLER İŞİTİYORUM. BELKİDE DÜŞMAN HATLARINA YANAŞTIM. BİR SİPER ÇUKURUNA DALDIM. KORKUMUN YERSİZ OLDUĞUNA KANİ OLDUM. YOLU KAYBETMİŞTİM. BİRDEN AYAK SESLERİ DUYUNCA HEMEN BIÇAĞIMI ÇEKTİM...

SİPERİME KİM GİRSE ÖLDÜRECEĞİM. ..VE O ZAMAN..

BÜTÜN KUVVETİMLE İÇERİYE GİREN ASKERE ATIYORUM. BIÇAĞIMI DELİ GİBİ SALLIYORUM...

ARKASI VAR

Şarkıcı Kovboy

GENE AUTRY

DEHŞET DOLU BÜYÜK CASUS ROMANI:

VATANSIZ CASUSLAR

Yazan: NİYAZİ AHMET

Kumandan da dahil olduğu halde bütün oradakiler Halidi alkışlamağa başladılar. Derhal kadehler kalktı. Halidin eline de bir viski bardağı tutuşturmuşlardı.

Halit birden neye uğradığını şaşırmıştı. İçmese ayıp olacaktı. Bardağı birden ağzına götürüp, son damlasına kadar içti.

Kumandan, Halide yanında yer verdi. Saki:

— Ah, benim Halidim! Sensiz bu eğlence hiç içime sinmiyordu. İyi ettin de geldin. Bunun için genç subaya da teşekkür etmeliyim, dedi.

Kumandan:

— Arkadaşınızı kıskanmağa başladım, diye lâtife etti.

Saki:

— Onu hiç kimseye değişmem, dedi.

Bunu söylerken, önce kumandana, sonra da Halide ayrı ayrı öyle göz kırpmıştı ki, kimse bunun farkında olmamıştı.

Saki, kumandanı alenen öpüyor, bazan diğer genç subayları da kucaklıyor:

— Benim kahramanlarım, diyordu.

Bu manzara Halidin asabını bozuyordu. Bir bardak viski birden başına vurmuş gibi idi. Kumandan, bir ikincisini doldurdu ve Çince etrafındaki subaylara bir şeyler söyledi. Subayların hepsi ayağa kalkmışlardı. Kumandan, Halide:

— Büyük başarılarınızın şerefine içiyoruz, dedi. Ve son damlasına kadar kadehi içti.

Saki, Halit için kimbilir neler söylemişti. Bu ikinci bardağı da boşaltmak lâzımdı. Zaten olan olmuştu. Halit, bu bardağı da içti.

Artık her tarafı yarı bulanık görüyordu. Harp sahasında kimbilir kaç aydır kadın yüzü görmeyen Çinliler, bu gece çılgınca içiyor ve eğleniyorlardı. Açılan şampanyaların ve viskilerin hepsi en iyi cinstendi. Bazıları da Rus içkisi olan votka devriyorlardı.

O kadar çok içiyorlardı ki, bir çoğu uyuklamağa başlamıştı. Kumandan bile kendini güç tutuyordu.

Saki eğilerek, kumandanın kulağına bir şeyler söylemişti. Kumandanın sevinçle gözleri parladı. Bu sırada Saki, Halide parmağını ağzına götürerek "Sus" işareti yaptı.

Sonra kumandanla beraber ayağa kalktılar. Salonu bir baştan bir başa geçmişlerdi. Saki yine kumandana bir şeyler söyledi; sonra Halide dönerek:

— Halit, sen de bizimle gel! dedi.

Halit itiraz etmeden yürüdü.

Kumandanın dairesine geldikleri vakit, Saki burada da küçük bir sofra kurdurdu. Bu sefer İngilizce konuşarak:

— Kumandanım, Halit de geceyi burada geçirsin; müsaade edersiniz değil mi?

Kumandan artık söylenenleri bile duymuyor gibi idi:

— Hay, hay! Hay, hay! dedi. Sen ne istersen öyle olsun.

Kumandan, yatağına uzanır uzanmaz horlamağa başladı.

Emirberi koşarak yatağa yaklaştı. Çizmesini çıkarmak için davrandı. Kumandan küfürler savurarak ve tekme vurarak onu kovdu.

Saki, emirbere:

— Sen git! dedi.

Emirber çıktı. Saki, yatağa yaklaşarak:

— Bir yudum viski emreder misiniz? diye sordu.

Cevap alamadı. O zaman Halide döndü:

— Halit, sen dışardaki odanın ışığını söndür; kanepeye uzan! Çok rica ederim, uyuma!.. Biri gelirse, benim kumandanla içerde olduğumu söylersin. Haydi benim fedakâr ardakaşım!..

Halit, Sakinin bu gece çok mühim şeyler yapmak istediğini anlıyordu. Onu bu işlerden vazgeçirmiyecekti. Biraz önce kendinden geçmiş bir sarhoş halinde, yarı çıplak kahkahalar atan Saki, şimdi gayet ciddî ve heyecandan titriyordu.

Halit de içkinin tesirinden çoktan kurtulmuştu. Sakinin emirlerini dinledikten sonra:

— Bu gecekî iş çok mühim, değil mi?.. dedi.

— Benimle alay etme Halit. Beni sonra daha iyi anlıyacaksın.

— Peki, emirlerinizi yerine getireceğim!

Halit, küçük bir koridordan sonra gelen salonumsu odanın bir kenarındaki kanepenin üstüne uzanmış, yine yaslı yaslı düşünüyordu. Kumandanın odasına ancak buradan geçilirdi; başka yol yoktu.

Halit, uykusunu almış olduğundan ve mahmurluğu da geçmiş bulunduğundan, uykuya dalma tehlikesi yoktu. Fakat gelen kimse, kendisini dinlemez de, içeri girerse, o zaman ne olacaktı?

Halit bu düşünceler içinde iken, bir ayak sesi duydu. Hemen lâmbayı yaktı. Yüzbaşı, iki tarafa yalpa vurarak geliyordu. Halidi görünce:

— O, arkadaş, dedi. Yalnız mı kaldın?

Yüzbaşı bunu söylerken gülüyordu. Halit:

— Öyle oldu, dedi.

— Nerede?

— İçerde, kumandanın yanında. Ben de burada uyuyacağım!

Yüzbaşı, Halit ile fazla konuşmadan, kumandanın odasına doğru yürüdü. Halit önüne geçerek:

— Müsaade edersen haber vereyim, dedi.

Yüzbaşı sırıtarak:

— Yeni vazifeni tebrik ederim. Kapıcılığa mı başladın? diye hakaret etti.

Halit dişlerini gıcırdattı. Başka ne yapabilirdi:

— Evet, dedi. Bu gece kapıcılık bana düştü. Ben gidersem, size de ayni işi verebilirler. Buralarda hiç görünmeseniz daha iyi olur.

Bu sözleri gülerek söylemişti ve Çinli yüzbaşıya hakaretini iade etmişti. Başka yerde olsa idi, bir yumrukta bu herifi yere devirebilirdi.

Yüzbaşı:

— Haydi öyle ise haber ver, dedi. Kendisine bir emir getiriyorum.

Halit, kumandanın odasına girdiği vakit, nerede ise düşüp bayılacaktı. Kumandan sızmış, horluyordu ve Saki, bir çok evrakı ortaya dökmüş, karıştırıyordu. Halidi görünce:

— Ne var? dedi.

— Yüzbaşı geldi, bir emir varmış!..

Saki etrafına bakındı; bütün kâğıtları bir araya toplayarak karyolanın altına itti. Sonra:

— Getir buraya, dedi.

Halit de heyecan içinde idi. Sanki bu işi kendisi yapıyormuş gibi korkmuştu. Yüzbaşıya haber verip içeri girdikleri vakit Saki'yi, yatağın solunda kurulmuş masanın başında, göğsü yarı açılmış, başı arkaya uzanmış bir halde gördüler.

Saki hemen başını kaldırdı ve parmağını dudaklarına götürerek:

— Sus! dedi. Uyuyor..

Yüzbaşı, yan gözle Saki'yi süzerken içi gidiyordu:

— Siz niçin uyumadınız? dedi.

— Uykum yok. Biraz daha içmek istiyordum. Kumandan uyudu..

Yüzbaşı:

— Beraber içemez miyiz? dedi.

— Çok memnun olurum. Ama burada olmaz!

— Tabiî burada olmaz. Benim yerim yok mu sanki?.. İşte, şurasıkta..

Saki, hemen yerinden fırladı:

— Haydi öyleyse, gidelim!

Yüzbaşının koluna girdi.

Halit, ortada kalmıştı. Kimse ona bir şey söylememişti. Saki ile yüzbaşı dışarı çıkıp iki adım ilerlemişlerdi ki, birden Saki:

— Aman, arkadaşa bir şey tenbih edeceğim, diye Halidin yanına koştu:

— Halit! Onu da sızdıracağım.. Karyolanın altına attığım kâğıtların hepsini bir araya getir, bağla! Beraberimizde götüreceğiz..

— Ya kumandan uyanırsa?..

— Hiç tereddüt etme, temizle!

— Ne diyorsun? Öldüreyim mi?

— Tabii.. Bir saniye durma!..

— Demek ikimiz de intihara karar verdik öyle mi? Yahut beni ateşe atıyorsun?..

— Sen beni dinle Halit, bize bir şey olmaz!

— Sen delirdin mi Saki? Ben kumandanı öldürürsem, beni sağ bırakırlar mı?

— Tabanca ile iş görme.. Sabaha kadar bir ses çıkmaması lâzım! Burada yapacak daha çok işimiz var.. Ah, Harriyi göndermeseydik; bu gece çok işimize yarayacaktı.. O kadar çok adama ihtiyacımız var ki.. Halit, ben gidiyorum; sen dediklerimi yap!..

Saki bir saat sonra geldiği vakit emirlerinden ikisinin yerine getirilmiş olduğunu gördü: Kâğıtlar toplanmış ve kumandan temizlenmişti.

Halit yaptıklarını haber verince, Saki onların üzerinde hiç durmadı:

— Ah, bir adam bulsak! diyordu.

— Ne yapacaksın bu adamı?

— Çok lâzım..

— Kumandanın emirerini alalım.. Herhalde buralardadır. Fazla viski içip sızmıştır. Yapacağımız işleri, kumandanın emri diye yaparız.

— Ah Halit, çok iyi akıl.. Hemen bulalım!..

— Kumandanı öldürdüğümü söylemiştim; duymadın mı acaba?

— Duymaz olur muyum?..

— Fikirlerini söylemedin de..

— Hepsini sonunda söylerim. Çok iyi yaptın! Ben de yüzbaşıyı temizledim!

— Ne diyorsun?

— Ne yapsa idim? Serseri durmadan içiyor, bana da satasıyordu. Halbuki ben, onu uyutmak için götürmüştüm. Baktım uyumıyacak, bir bıçakla işini bitirdim.

Halit derin bir nefes aldı. Demek cezada Saki ile beraberdiler.. Ne olursa, başlarına beraber gelecekti. Saki, öyle çürük tahtaya basmazdı.

Allah yardım ediyordu. Kumandanın emir eri, uyku sersemi, sendeliye sendeliye geliyordu. Halit:

— İste, geliyor! dedi.

— Kim ?..

— Kumandanın emir eri..

— Aman gelsin!

Saki, ere yaklaştı:

— Çabuk benimle gel, dedi. Kumandana bir şey lâzım oldu!

Tam o sırada başka bir er daha meydana çıktı:

— Yüzbaşı burada mı? diye sordu.

Halit sararmıştı. Saki:

— Evet, dedi. İçerde mühim bir şey konuşuyoruz. Haydi, sen de bizimle beraber gel!

Saki, sonra Halide döndü:

— Halit, sen dikkat et! İçeri kimse girmesin, dedi.

Çinli erler, o gün Saki ile Halide verilen ehemmiyeti gördükleri için, saygı gösteriyorlardı. Saki, iki eri yanına alarak uzaklaştı.

(Devamı var)

MEYDAN OKUYAN HAYDUT

ARKASI VAR

MANDRAKE

RAVAK KARŞISINDA YİNE MANDRAKEYİ GÖRÜNCE KORKTU..

NASILSIN BAKALIM?

15.

NE SUSUYORSUN RAVAK? HAYDİ KONUŞSANA! BENİ ÖLDÜ SANMIŞTIN DEĞİL Mİ?

DENİZİN DİBİNDEN NASIL KURTULDUĞUNU BİLMİYORUM. FAKAT...

EVET, FAKAT!!

SİZİN SİHİRBAZLIĞINIZA İNANMIYORUM. ŞİMDİ TETİĞİ ÇEKİNCE GÖRÜRÜZ!

RAVAK TAM TETİĞİ ÇEKECEĞİ ZAMAN TABANCANIN SU OLUP ELİNDEN AKTIĞINI GÖRDÜ...

RAVAK ARTIK OYUNUN SONUNDAYIZ!

RAVAK USULCA SÜRÜNEREK BİR MANİVELANIN OLDUĞU YERE GELDİ.

DAHA BÜTÜN KOZLARIMI KULLANMADIM. EVİN ALTINDA DİNAMİT VAR. BU KOL HEPİMİZİ HAVAYA UÇURUR

RAVAK KOLU TUTTU. DİNAMİTİ ATEŞLEYECEK KOLLA HERKEZE MEYDAN OKUYORDU..

-ARKASI VAR-

TAKİP

Ekspresin kompartmanlarından birinde, karşı karşıya oturan iki kişi arasında şöyle bir muhavere cereyan ediyordu. Zayıf ve uzun boylu olan birisi:

— Geçen hafta aynı yoldan geçtim, diyordu. Size, gümrük muayenesinin son derecede sıkı olduğunu söyleyebilirim.

Tüccara benzeyen diğeri:

— Biliyorum, diye cevap verdi. Çok fena hareket ediyorlar. Kapıya bile iki memur koymuşlar! Her çıkanın üzerî bir defa daha aranıyor. Bundan başka, garda mütemadiyen sivil polisler dolaşıyor. Evet, umumiyetle bütün gümrük muhafazası şiddetlenmiştir. Senelerdenberi böyle bir kontrola tesadüf etmemiştim.

Zayıf adam ileriye doğru eğilerek:

— Bunun da herhalde bir sebebi olacak, dedi. Beyhude yere bu kadar zahmete katlanacaklarını hiç zannetmiyorum.

Diğeri izah etti:

— Sadece bir polis tedbiri. İşittiğime göre, çalınan bütün eşya, bahusus kıymetli mücevherler hudutdan geçiriliyormuş. Bunu yapanlar da, seyyah olarak dolaşan bazı yolcularmış. Bunu için şimdi polis, gümrük muhafaza memurları ile müştereken çalışıyor.

Rantin, köşesine büzülmüş, sessizce oturmuş, siyah elbiseli, şişman adamın yüzüne bakmaktan kaçınıyordu. Bu seyahatte kendini kat'iyen emniyette hissetmediği anlaşılmaktaydı. Her zaman hududtan binlerce lira kıymetinde mücevher geçirdiği halde, bu defa her nedense içinde bir korku vardı. Acaba buna sebep, karşısında oturan siyah elbiseli adam mıydı? Bu zatı daha istasyonda görünce, bir his ona, tehlikenin yakın olduğunu anlatmıştı.

Bu adamın, derin hatlı kaba bir yüzü vardı. Vaziyetine nazaran, birini beklediği anlaşılıyordu. Bu biri de herhalde kendisi olacaktı. Rantin neredeyse istasyondan kaçmak üzereydi. Siyah elbiseli, geldiği andan itibaren, bütün yolcuları dikkatle tetkik ediyordu. Acaba polis hafiyesi miydi? Skotland Yard'tan mı geliyordu? Saçma! Öyle olsaydı, onu çoktan yakalamağa teşebbüs ederdi.

Son hareket çanı çaldığı zaman, Rantin soğukkanlılığını tekrar ele almıştı. Fakat tren ağır ağır harekete geçtiği anda, siyah elbiseli de vagonlardan birine atladı. Koridorlardan geçerek onu aramağa başladı. Oturduğu kompartmanı bulunca, hemen karşısına yerleşti. Rantin'in bütün sinirleri gerilmişti.

Bütün bu olanlar yetmiyormuş gibi, Fransız gümrüğü hakkındaki konuşmayı da işitti. Kendisi şimdiye kadar gümrük memurlarından korkmamıştı. Kıymetli taşlar, daima kolay saklanabilen küçük paketler teşkil ediyordu. Rantin bunları ekseriya, traş fırçasının boş sapına saklardı.

Fakat bu defa üzerinde daha fazla mal vardı. Bunları kâğıda sararak, yanında taşıdığı kıymetsiz fotoğraf makinesinin içine yerleştirmişti. Mahut muhavereyi işitinceye kadar, mücevherleri sakladığı yerin gayet emin olduğuna kanaati vardı. Fakat şimdi artık bütün ümidini kaybetmişti.

Siyah elbiseli adamın onu niçin hemen tevkif etmediğini şimdi anlamağa başlıyordu. Herhalde onun maksadı, kendisini Fransız memurlarına teslim etmekti. Bu adamın, Rantin'i nezaret altında bulundurduğuna şüphe yoktu. Treni terketmekten sonra, pasaport kontrolünde ve kanalı geçmek üzere vapura bindikleri zaman da adam, peşinden ayrılmamıştı.

Rantin, artık her şeyin mahvolduğunu anlamağa başlıyordu. Fransız topraklarına ayak basınca muhakkak surette yakalanacaktı. Tehlikeden kurtulmak için, bir tek çare vardı: On beş bin liralık mücevherleri suya atmağa mecbur kalmak!..

Skotland Yard'ta Rantin'i uzun senelere mahkûm edilebilecek deliller mevcuttu. Evet, ister istemez bu maldan kurtulması icap diyordu. Bunadn daha kolay bir hal çaresi de bulamazdı. Sözde resim çekmek maksadile küpeştenin kenarına yaklaşacak ve makineyi kazaen denize düşürecekti.

(Sonu gelecek sayımızda)

Tam Hedef...

(Baştarafı 2 nci sayfada)

Lüsyen, bir kaç adım geriledi. Maklen, tabancasını hâlâ elinde tutan arkadaşına hayretle baktı. Tamamen şaşırmış olan Lüsyen, kendine bir destek aradı ve pavyonun kapısına yaslandı.

Halvort başını çevirince, Tsi-Lao'nun kaybolduğunu gördü. Hemen arkadaşının yanına giderek, ona, niçin ateş ettiğini izah etti.

Lüsyen, bir kelime bile söylemiyordu. Melez, seri bir hareketle elini evvelâ kuşağına ve sonra da ağzına götürdü. Beyaz bir kâğıt yere düştü.

Genç kız, merdivenleri yavaş yavaş çıkmakta olan Halvort'a gülümseyerek baktı. Sonra yüzü birdenbire sarardı. Ellerile bir kaç ümitsiz hareket yaptıktan sonra, sendeledi ve yüzükoyun yere yuvarlandı. Başı mermer basamağa çarptı ve kaşının üzerinde açılan yaradan çıkan kan, bir anda bütün yüzünü kızıla boyadı.

Maklen, ileriye doğru ibr kaç adım attı. Fakat Halvort, lâkayt bir tavırla omuzlarını kaldırdı ve:

— Burada buna kalp sektesi derler, dedi.

Bu facianın asıl müsebbibi olan Tsi-Lao'yu ele geçirmek için bütün gayretler sarfedildi. Fakat hiç bir yerde bulunamadı. Herhalde Çin hududunu aşmış ve binbir esrar memleketine sığınmış olacaktı.

Tasarruf, istikbale giden en emin yoldur.

Bankamızda en az 150 liralık bir tasarruf hesabı açarak ev ve para ikramiyelerimizin çekilişine iştirak edebilirsiniz.

TÜRK TİCARET BANKASI

BAYTEKİN

5.

—BİR YERİN ACIDI MI, DALE?
—HAYIR, BAYTEKİN! FAKAT BENİ AFFET. BÜTÜN BUNLAR BENİM YÜZÜMDEN OLDU.

BAYTEKİN, NİŞANLISININ SÖZÜNÜ KESİYOR.
—ROKET HAREKET ETMEĞE BAŞLADI. AÇA İP, BEN İDARE ETMİYORUM. BİR KUVVET BİZİ KENDİSİNE DOĞRU ÇEKİYOR.

BAYTEKİN, MANYETİK KUVVETE KARŞI KOYMAK İÇİN, ROKETİN ATOM ENERJİSİNİ KULLANIYOR.

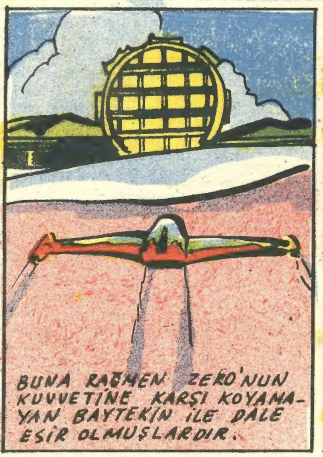

BUNA RAĞMEN ZERO'NUN KUVVETİNE KARŞI KOYAMAYAN BAYTEKİN İLE DALE ESİR OLMUŞLARDIR.

KRALIN HUZURUNA ÇIKARILINCA, DALEYE HAYRETLE BAKAN ZERO
—GÜZEL BİR BAYAN! DİYOR SİZ BİZİM MİSAFİRİMİZSİNİZ!

—SANA GELİNCE BAYTEKİN! ARTIKDOYA KARŞI SAVAŞ AÇTIĞIN İÇİN BİR HARP ESİRİ OLARAK DENİZ DİBİNDE KÖLELERLE BERABER ÇALIŞACAKSIN!

DALE, BAYTEKİNİ AFFETMESİ İÇİN KRAL ZEROYA YALVARIR. FAKAT...
—HAYIR, HAYIR. SİZ BENİM MİSAFİRİMSİNİZ, O İSE BİR CANİDİR. KRAL ZEROYA KARŞI GELMENİN CEZASINI ÇEKECEKTİR.

BAYTEKİN DAYANAMAYIP HAYKIRIR.
—SEN BİR GEZEGENİ ESİR ETMEK İSTEDİĞİN HALDE, BANA CANİ DİYORSUN HA?! BAYTEKİNİN YUMRUĞU, ZERO YU YUVARLAR.

ARKASI VAR